

Amenaça “mordaza”

written by Anna Aceitón | 17 de novembre de 2017

Ens situem. Llinars del Vallès, poble del Baix Montseny a la comarca del Vallès Oriental, d'uns 9500 habitants. Com tot poble de Catalunya, amb costums i tradicions pròpies. Pròximament hi celebrarem la Fira dels Torrons... o no?

Ahir, 16 de novembre, quan fa un mes que els Jordis veuen injustament privada la seva llibertat, sense judici, sense delicte, hi ha convocada a la plaça de la vila de Llinars una concentració en suport als presos polítics, com arreu del país. A 2/4 de 8 del vespre.

Al vespre, a 2/4 menys 5 de 8 apareix a la plaça una patrulla de Mossos d'Esquadra. Volen saber qui és el responsable de l'organització. Tots ho som, se'ls comunica. El nostre alcalde hi parla en representació. La “nostra policia” té la tasca encomanada d'“avisar-nos” que en virtut de l'article 155 no es poden reunir més de 20 persones al carrer i que tenen l'“obligació” d'aixecar acta. Massa cometes per a una sola frase. No demanen documentació a ningú, no identifiquen a ningú. “Gràcies?”

La concentració es manté, la lectura del manifest també, els Jordis continuen a la presó i mig govern legítim també, però la incredulitat, l'astorament, la perplexitat, la ràbia, la sensació de retrocés en el temps augmenten exponencialment entre els concentrats. Com pot ser que torni a passar això?, diuen els més grans...

Velles paraules oblidades del nostre lèxic tornen –dictadura, dret a reunió, dret a vaga, dret d'expressió, llibertat presos polítics, amnistia... Només una ha mutat. Independència.

Veïns de Llinars i de tots els pobles i ciutats de Catalunya, hem de ser capaços de canalitzar en forma de vot totes les emocions que ens envaeixen aquests dies. Sabem què i qui tenim

com a adversari, sabem fins on pot arribar, sabem quina és la seva intenció, com ens volen i quin futur ens tenen reservat. I sabem que no ho permetrem.

Som on som, hem arribat com hem arribat i ara el proper pas són unes eleccions autonòmiques il·legítimes que aconseguirem fer nostres amb els nostres vots. Ara com ara, lluitar per una república independent amb drets socials, judicials i econòmics garantits és l'únic camí per a la supervivència del nostre poble.

I a Llinars ens seguirem trobant als carrers i a les places. Sempre dempeus. Sempre tossudament alçats. Sempre, fins a la victòria.